

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. ιδ' 14-22)

30 Ιουλίου 2017

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή, το θαύμα του πολλαπλασιασμού των πέντε άρτων είναι από τα πιο γνωστά θαύματα που περιγράφουν με παραστατικότητα οι ευαγγελιστές. Οι άνθρωποι, ακούγοντας για τη θαυματουργική δράση του Ιησού Χριστού, τον ακολουθούσαν παντού, στις πόλεις και χωριά, στην έρημο, στις λίμνες, στα όρη, προκειμένου να γίνουν και οι ίδιοι αποδέχτες της θείας χάρις του Κυρίου μας.

Μια τέτοια μέρα, το πλήθος ακούγοντας για τον ερχομό του Κυρίου στην περιοχή, προτίμησε να αφήσει τις εργασίες και τις υποχρεώσεις του και τον ακολούθησαν. Ο Κύριος με αισθήματα ευσπλαχνίας και αγάπης άρχισε την επιτέλεση θαυμάτων, προκειμένου όσοι διέθεταν τη δύναμη της πίστης να γιατρευτούν από τις ασθένειες που ταλαιπωρούνταν. Το πλήθος γεμάτο δέος μπροστά στο μυστήριο που του αποκαλυπτόταν και εντελώς αμέριμνο από τις καθημερινές βιοτικές ανάγκες δεν αντιλήφθηκε ότι η ώρα ήταν περασμένη και ο τόπος έρημος για να μπορέσει να εντοπίσει τροφή.

Φανερά ανήσυχoi οι μαθητές, γιατί όπως σημειώνει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος ο κόσμος ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άνδρες, χωρίς να υπολογίζεται ο αριθμός των γυναικών και των παιδιών, πλησίασαν τον Κύριο και του πρότειναν να αποδεσμεύσει τον κόσμο γιατί πέρασε η ώρα, ούτως ώστε να πάνε στα γύρω χωριά και να προμηθευτούν τρόφιμα. Ο Κύριος με απλότητα και ευθύτητα απάντησε στους μαθητές του ότι δεν χρειάζεται να αποχωρίσει ο κόσμος, αλλά να προσφέρουν οι ίδιοι οι μαθητές τροφή στο πλήθος για να φάει. Σαστισμένοι και απορημένοι οι μαθητές με την απόκριση του Διδασκάλου, του

εξήγησαν ότι η τροφή που διαθέτουν ήταν μόνο πέντε ψωμιά και δύο ψάρια, ποσότητα η οποία ήταν αδύνατο και αδιανόητο να αρκέσει για το πλήθος. Ο Κύριος, με πατρική αγάπη, ζητά από τους μαθητές να του φέρουν τα πέντε ψωμιά και τα δυο ψάρια μπροστά του. Πρόσταξε το πλήθος να καθίσει στο χορτάρι, και αφού ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, τα ευλόγησε, τα έκοψε και τα έδωσε στους μαθητές του να τα μοιράσουν στο κόσμο. Και το θαύμα επιτελέστηκε. Από τα πέντε ψωμιά και τα δυο ψάρια έφαγαν όλοι οι παρευρισκόμενοι, το πλήθος, οι πέντε χιλιάδες άντρες, οι γυναίκες, τα παιδιά, οι μαθητές και ο Κύριος. Τόση ήταν η αφθονία της τροφής που χόρτασαν όλοι και μαζεύοντας τα κομμάτια περίσσεψαν και δώδεκα κοφίνια γεμάτα φαγητό.

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή αποτελείται από μια πλειάδα μηνυμάτων και συμβολισμών. Αρχικά ας προσέξουμε τη διάθεση του κόσμου, ο οποίος, αψηφώντας τις όποιες ιδιωτικές υποχρεώσεις του, προτιμά να θέσει ως προτεραιότητα του τη συντροφιά με τον Κύριο. Εμείς, οι σημερινοί χριστιανοί τι προτεραιότητες θέτουμε στη ζωή μας; Αφήνουμε τις καθημερινές μέριμνες να είναι το επίκεντρο της ζωής μας ή προτιμάμε προτεραιότητα μας να είναι η κοινωνία και επικοινωνία με το Θεό; Τι χαρακτήρα θέλουμε να έχουν οι σχέσεις μας με τους άλλους συνανθρώπους μας, υλιστικό ή αγαπητικό, όπως από αγάπη το πλήθος έμεινε τόσες ώρες μαζί με το Κύριο;

Το κίνητρο του πλήθους να παραμείνει τόσες ώρες κοντά στον Κύριο ήταν η πνευματική ανάγκη του να είναι δίπλα στο Δημιουργό του και να αποδέχεται την ευσπλαχνία της αγάπης Του. Ας θέσουμε και εμείς ως στόχο μας την ικανοποίηση της ψυχικής επικοινωνίας μας με το Δημιουργό μας, τοποθετώντας ταυτόχρονα σε δεύτερη μοίρα την ικανοποίηση των υλιστικών αναγκών. Το κενό που αισθάνεται η ανθρώπινη ψυχή, η οποία δεν βρίσκει τις βασικές θεολογικές απαντήσεις, είναι μεγαλύτερο και τραγικότερο από τη μερική έλλειψη των

υλικών αγαθών. Η πείνα της ψυχής δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με οτιδήποτε, όπως συμβαίνει με την πείνα του σώματος.

Στη σημερινή παραβολή, με τον πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων και των δυο ψαριών, φανερώνεται ότι ο Κύριος δεν μεριμνά μόνο για την πνευματική τροφή των ανθρώπων, αλλά και για τη σωματική. Δεν παραγνωρίζει την ανάγκη του ανθρώπου να φάει για να μπορέσει να επιβιώσει, αλλά παρατηρούμε ότι ιεραρχεί τις ανάγκες. Πρώτα μεριμνά για την πνευματική τροφή, αυτή που θα ζωοποιήσει την ψυχή και ακολούθως την υλική τροφή, αυτή που θα ενδυναμώσει το σώμα. Τι σπουδαίο πράγμα που η εκκλησία μας ενδιαφέρεται τόσο για τις υλικές, όπως και για τις πνευματικές μας ανάγκες, θέτοντας φυσικά μια ιεράρχηση, καθώς και κάποια όρια. Έτσι και ο Κύριος, πρώτα δίδαξε το πλήθος και ακολούθως του πρόσφερε τα ψάρια και τον άρτο.

Τέλος, ας παρατηρήσουμε τους μαθητές που περισυνέλεξαν το περίσσευμα των ψαριών και των άρτων. Τίποτα δεν άφησαν να πάει χαμένο, να ξοδευτεί, να πεταχτεί. Δώδεκα ολόκληρα κοφίνια γέμισαν με τα περισσεύματα της τροφής. Η υλική σπατάλη των ημερών μας έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την πιο πάνω εικόνα. Αλήθεια, πόσος όχλος θα χόρταινε ακόμα αυτά τα περισσεύματα; Πόσο κόσμο θα χόρταιναν τα δικά μας περισσεύματα; Υλικά αγαθά τα οποία για εμάς είναι περιττά, για τον πλησίον μας μπορεί να αποτελούν είδη πρώτης ανάγκης.

Το σημερινό ευαγγέλιο ας μας προβληματίσει για άλλη μια φορά. Ας γίνει το έναυσμα για να μετέχουμε στη Θεία Ευχαριστία, να θέσουμε όρια στη χρήση των υλικών αγαθών και να καταπιαστούμε με τη φροντίδα του πλησίον μας. Η απλότητα του πλήθους ας χαρακτηρίζει την ζωή μας.

Μιχαέλα Παύλου Γουμενιούκ

Θεολόγος